

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2019. június 20.
(OR. en, pl)

Intézményközi referenciaszám:
2018/0210(COD)

10297/19
ADD 2 REV 1

PECHE 290
CADREFIN 281
CODEC 1232

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Tárgy:	Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról, valamint az 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (ETHA) – Részleges általános megközelítés

Alább mellékelten továbbítjuk a delegációknak SE, EE és PL nyilatkozatát, valamint LV és LT együttes nyilatkozatát az ETHA-ra vonatkozóan az AGRIFISH Tanács 2019. június 18-i ülésén előterjesztett részleges általános megközelítésről.

Svédország nyilatkozata

Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról, valamint az 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (ETHA)

A javaslat szövege tartalmazza a kapacitásnövelő intézkedések finanszírozásának lehetőségét, ugyanakkor több mint duplájára növeli a tagállamok által a kapacitással kapcsolatos intézkedésekre fordítható teljes összeget. A javaslat nem tartalmaz megfelelő feltételeket a többletkapacitás kialakulásának megelőzésére, ami túlhalászáshoz vezethet. Az elnökségi kompromisszum tehát szembemegy a közös halászati politika céljaival, a fenntartható halászatra való átállás célkitűzésével, valamint az EU által a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend keretében tett nemzetközi kötelezettségvállalásokkal. Svédország ezért az elnökségi kompromisszumos szöveg ellen szavaz.

Észtország nyilatkozata

Rendelet az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról

Észtország meglátása szerint az Európai Tengerügyi és Halászati Alap (ETHA) fontos eszköz, amely segít megvalósítani a közös halászati politika célkitűzéseit. Észtország összességében véve támogatni tudja az ETHA-ról szóló rendeletre vonatkozóan az elnökség által részleges általános megközelítés céljából kidolgozott kompromisszum irányvonalát. Úgy véljük azonban, hogy a pénzügyi eszközökről a részleges általános megközelítés nem rendelkezik megfelelően.

Észtország szilárd meggyőződése, hogy a pénzügyi eszközöket illetően kevésbé korlátozó módon kell meghatározni a támogatható tevékenységek jegyzékét. A pénzügyi eszközöket az azonos versenyfeltételek biztosítását lehetővé tevő eszköznek kell tekinteni, nem pedig a közvetlen támogatás eszközének. Ez különösen fontos Észtország számára, ahol a viszonylag kis méretű halászati ágazat egyre nehezebben képes megfelelő feltételeket biztosítani a pénzügyi intézmények által nyújtott hitelekhez. A pénzügyi eszközök tekintetében ezért eltérést tartunk szükségesnek az ETHA-rendelet 13. cikkében felsorolt nem támogatható kiadásoktól. A pénzügyi eszközök eltérnek a vissza nem térítendő támogatásoktól, és a többéves pénzügyi keretben általánosan tapasztalható, hogy – mivel a pénzügyi eszközöknek hozzá kell járulniuk a meglévő piaci akadályok leküzdéséhez – a támogatható tevékenységek jegyzéke kevésbé korlátozó a pénzügyi eszközök esetében, mint a vissza nem térítendő támogatásoknál.

Lehetséges megoldásként a következő bekezdés beillesztését javasoljuk az ETHA-rendeletbe:

„15. cikk (új)

A pénzügyi eszközökre vonatkozó feltételek

A 13. cikk a) és b) pontjában felsorolt nem támogatható kiadások nem alkalmazandók a pénzügyi eszköz formájában nyújtott támogatásokra, amennyiben azokat a végső címzettnek nyújtják bruttó támogatási egyenérték nélkül.

A 13. cikk f), h), j), k) és l) pontjában felsorolt nem támogatható kiadások nem alkalmazandók a pénzügyi eszköz formájában nyújtott támogatásokra.”

Végezetül pedig úgy véljük, hogy a háromoldalú egyeztetés keretében vissza kell majd térni erre a kérdésre, mivel Észtország számára ez fontos az alap jövőbeli végrehajtása szempontjából.

Litvánia és Lettország nyilatkozata

Rendelet az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról

Az Európai Unió Tanácsának 2019. június 18-i ülése (Mezőgazdaság és Halászat)

Az Európai Tengerügyi és Halászati Alapnak a következő programozási időszakban megfelelő támogatást kell nyújtania a halászflootta számára, meglátásunk szerint azonban a rendelettervezetben foglalt rendelkezések nem teljesítik maradéktalanul ezt a célt. Az innováció és a fedélzeti beruházások tekintetében előirányzott támogatás nincs összhangban a műszakilag elavult uniós haláshajók realitásával és gazdaságilag is megkérdőjelezhető.

Az Európai Unió halászfloattájának egy része műszakilag elavult, és olyan motorokkal van felszerelve, amelyek sok tüzelőanyagot fogyasztanak és magas a szén-dioxid-kibocsátásuk. E hajók kialakítása lehetetlenné teszi a korszerűsítést és az innovációt, és rendkívül költséges annak biztosítása, hogy a fedélzeten rendelkezésre álljanak a megfelelő munkakörülmények és a halak kezeléséhez szükséges megfelelő feltételek.

Úgy véljük, hogy a halászfloottának a jövőbeli alap keretében történő megújítására vonatkozó lehetőségnek összhangban kell állnia a halászati és az akvakultúra-ágazatban nyújtott állami támogatások vizsgálatáról szóló iránymutatás legutóbbi módosításaival, amelyek a legkülső régiókban lehetővé teszik a halászflootta megújítására irányuló támogatást.

Javasoljuk, hogy a halászfloottának a jövőbeli alap keretében történő megújítására vonatkozó lehetőség bővüljön ki annak lehetővé tételével, hogy támogatásban részesüljön a régi hajók újabb hajókra történő cseréje, oly módon, hogy a halászati kapacitás ne haladja meg az egyes tagállamok tekintetében megállapított felső határértékeket.

Litvánia és Lettország ezért a halászfloottának a jövőbeli alap keretében történő megújításáról szóló új cikk beillesztését javasolja, amely lehetővé teszi, hogy támogatásban részesüljön a régi hajók újabb hajókra történő cseréje.

15. cikk (új)

Halászhajók cseréje

A 13. cikk b) pontjától eltérve, a 14. cikk (1) bekezdésének a) pontjában foglalt egyedi célkitűzés teljesítése céljából a halászhajók újabb hajóra való cseréjére vonatkozó támogatásnak meg kell felelnie a következő feltételeknek:

a) a lecserélendő hajó olyan flottaszegmens része, amely az 1380/2013/EU rendelet 22. cikkének (2) bekezdésében említett, a halászati kapacitásra vonatkozó legfrissebb jelentés szerint egyensúlyban van az e szegmens számára rendelkezésre álló halászati lehetőségekkel;

b) a csere eredményeként az adott tagállam halászati kapacitása nem haladja meg a számára az 1380/2013/EU rendelet II. mellékletében meghatározott felső határértéket;

c) a támogatási kérelem benyújtásának időpontjában a lecserélendő halászhajó több mint 25 éves;

d) a beszerzett hajó a támogatási kérelem benyújtásának évét megelőzően legalább 3 naptári év óta szerepelt az Unió halászflootta-nyilvántartásában;

e) a lecserélt és a beszerzett halászhajó teljes hossza nem haladja meg a 40 métert.

A Lengyel Köztársaság nyilatkozata
az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról, valamint az 508/2014/EU európai parlamenti és
tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi
rendeletjavaslat tekintetében az EU Tanács által elfogadott részleges általános
megközelítésről (10297/19) (az Európai Unió Tanácsának 2019. június 18-i ülése
(Mezőgazdaság és Halászat))

Lengyelország fel kívánja hívni a figyelmet arra, hogy a Tanács által elfogadott kompromisszumos szöveg nem felel meg teljes mértékben a balti-tengeri régió halászati ágazata igényeinek, és szorgalmazza a regionális megközelítés bevezetését. A részleges általános megközelítés a jelenlegi formájában nem fogja lehetővé tenni a balti-tengeri állományok katasztrofális állapotából fakadó következmények maradéktalan és hatékony elhárítását. 2015 óta Lengyelország több alkalommal is rámutatott a keleti tőkehalállomány egyre romló állapotára, az Európai Bizottság és a térségbeli államok támogatását kérve az állomány helyreállítását célzó eszközök kidolgozásához. Az Európai Tengerügyi és Halászati Alap a javaslatban szereplő formában nem tükrözi a helyzet realitásait. Az ICES szakvéleménye 2020-ra a Balti-tenger medencéje tekintetében a TAC nullában való meghatározását javasolja a keleti tőkehalállományt és a nyugati heringállományt illetően.

Lengyelország immár egy ideje olyan intézkedéseket hoz, amelyek célja a balti-tengeri közönséges tőkehal populációjának védelme; ilyen intézkedés nevezetesen a közönséges tőkehal ívó egyedeinek halászatára vonatkozó tilalmi időszakok fenntartása, a vonóhálós halászat tilalma a hat mérföldes (tengeri mérföld) övezeten belül, valamint a homoki angolna halászatának korlátozása. Mivel a térségbeli államok között nincsen egyetértés azzal kapcsolatban, hogy szükség van-e a balti-tengeri halállományok javítását célzó helyreállítási intézkedések elfogadására, nagy a veszélye annak, hogy ezen állományok állapota tovább fog romlani. Lengyelország e helyzetre tekintettel ellenezte, hogy az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó részleges általános megközelítés a javaslatban szereplő szövegezéssel kerüljön elfogadásra. A fentiek alapján Lengyelország olyan hosszú távú helyreállítási intézkedések elfogadását szorgalmazta, amelyek ténylegesen hozzájárulnak a balti-tengeri állományok helyreállításához, miközben a káros társadalmi-gazdasági következményeket is figyelembe veszik.